

AT WORK

EEN GREEP UIT DIVERSE VOORBEELDEN UIT DE DAGELIJKE PRAKTIJK VAN BOSKALIS

TRAINEES AAN HET WOORD

Onze trainees maken al in de eerste weken van hun programma kennis met NINA. Hoe kijken zij naar het veiligheidsprogramma? Wat zijn hun ervaringen in de praktijk? En hoe zien zij hun eigen rol hierin?

| Nol van Loon

Nol van Loon (25), dredging operations

“GEEN WASSEN NEUS”

“Wat mij in de NINA-training opviel is dat het draait om eigen verantwoordelijkheid en om het gesprek aangaan. Dat zie ik ook in de praktijk. Toen ik op het project JNPT in Mumbai werkte begonnen we iedere meeting met NINA. Eerst dacht ik ‘waarom begin je met veiligheid als er zoveel speelt?’ Maar al snel zag ik dat het geen wassen neus is, dat iedereen deelt wat er gebeurd is. Ik merk dat ik hierdoor veel meer bewust ben geworden van de risico’s. En mijn verantwoordelijkheid durf te nemen. Ik ging bijvoorbeeld regelmatig naar een werf, waar ik zag dat werknemers op teenslippers en zonder veiligheidsbril aan het lassen waren. Moet ik, als bezoeker, daar iets van zeggen? Desgevraagd zei mijn leidinggevende dat ik de mannen die voor ons werkten zeker kon aanspreken. Dat heb ik gedaan. Bijzonder was dat zij vervolgens anderen op hun gedrag gingen aanspreken. Dat was mooi om te zien.” ■

Patrick Bollen (25), dredging operations

“HOE VER REIKT JE VERANTWOORDELIJKHEID?”

“De NINA-training vond ik goed omdat je de discussie aangaat. Wat je vervolgens in de praktijk ziet is niet altijd hoe het hoort. Niet iedereen kijkt er hetzelfde tegenaan. Dat heb ik verschillende keren meegemaakt, bijvoorbeeld bij het dragen van PPE. Ik heb daar in het begin niemand op aangesproken, want dat vond ik lastig. In de dagelijkse meetings over veiligheid komen allerlei kleine dingen aan bod; dat is goed, denk ik, want die bepalen de dagelijkse praktijk. In zo’n meeting is het makkelijker mijn mening te geven over veiligheidsissues dan in een één-op-één-situatie. Wat ik ook lastig vind: hoe ver reikt je verantwoordelijkheid? In Centraal Amerika werkten wij als onderaannemer op een project. De

| Patrick Bollen

uitvoerder van de opdrachtgever liep op blote voeten over de pijpleiding. Ik heb dat aangekaart bij mijn leidinggevende, die het meerdere keren heeft aangegeven bij de projectleiding, maar er veranderde weinig. Wat doe je dan? In hoeverre ben je verantwoordelijk voor je opdrachtgever?” ■

Gijs Heida (25), dredging operations

“SITUATIES MOEILIK TE BEOORDELEN”

| Gijs Heida

“De waarden van NINA klinken heel logisch, maar het is goed om er aandacht aan te besteden. Voor grote klussen bestaan procedures, maar voor kleine, eenvoudig lijkende klussen niet. Daar komt het dus aan op het samen

bespreken, risico’s zien en je verantwoordelijkheid nemen. Ik vind het makkelijker om subcontractors aan te spreken op hun gedrag dan een collega met veel ervaring. Al merk ik dat het gewaardeerd wordt als je iets aankaart, toch ben ik als trainee wat terughoudend. Je hebt ervaring nodig om situaties goed te beoordelen. Is het veilig of niet? Een voorbeeld is dat we een ploeg gingen hijsen met een pin die niet goed paste. Gaat die last dan vallen of niet? Ik kan dat niet goed beoordelen. Hoogstens kun je een open vraag stellen.” ■

| Syward van Wijnbergen

Syward van Wijnbergen (28), offshore energy operations

“TRAINING GAAT OM BEWUSTWORDING”

“Mijn ervaring met veiligheids cursussen was vooral dat er regels werden uitgelegd. Dan zat je snel te knikkebollen. Bij de NINA-training word je bij een casus gevraagd een kant te kiezen en ga je daarover met elkaar in gesprek. Er is geen goed of fout: het gaat om bewustwording. Heel anders dus. Door de training kan ik in het werk ook aan derden, klanten bijvoorbeeld, goed uitleggen waar NINA voor staat. Wat je ervan in de praktijk gebruikt ligt volgens

mij sterk aan de omgeving. Bij offshore energy ben je veel meer aan regels en procedures gebonden dan bij dredging en heb je dus minder veiligheidsissues. Ik heb een maand op een boorplatform gezeten. Daar was voor alles een vergunning nodig, was er voor elke klus een procedure. De klant waarvoor wij werkten had een hele hoge veiligheidsstandaard en kon NINA waarderen, dus dat sloot goed aan.” ■

Niels Gerlofs (25), offshore energy operations

“TACTISCH ZIJN”

“Doordat iedereen in de organisatie de NINA-waarden kent is het makkelijk om erover te praten. Maar hoe ga je dat gesprek aan? En hoe zorg je dat je feedback op een positieve manier ontvangen wordt? Dat is niet behandeld in de training. Ik vind het best lastig. Ik probeer tactisch te zijn en open vragen te stellen. Als ik niet zeker ben of iets gevaarlijk is speel ik het via de leidinggevende. Zo moest er tijdens een docking een schroef naar beneden getakeld worden. Tijdens die operatie zag ik op de meters dat de maximale

draaglast bereikt werd. Toen ik de superintendent hierop wees, vroeg hij: “Wat zou jij doen?” “Eerder checken wat de veilige workload is”, was mijn antwoord. Daarvoor was het natuurlijk te laat, maar een volgende keer zou ik daar wel vooraf op controleren. Uiteindelijk hebben we met de werf gekeken naar de opties en besloten om de last beter over de takels te verdelen door deze stukje voor stukje te laten zakken en nauwgezet de meters te monitoren.” ■

| Niels Gerlofs

Tom de Silva (24), offshore energy operations

“NIET DE DEUR DICHTSLAAN”

“De waarden van NINA beginnen allemaal met ‘ik’. Dat betekent dat het initiatief bij jezelf ligt. Bijvoorbeeld een ander aanspreken. Persoonlijk heb ik daar weinig moeite mee. Ik probeer het luchtig en gemoedelijk te houden, want het laatste wat je wil is de deur dichtslaan. Een open sfeer is belangrijk. Het werk verloopt veel moeilijker als de sfeer stroef is. Dan wordt er zo op de bijzaken gelet, dat je de hoofdlijn uit het oog verliest. Ik heb ook ondervonden dat veiligheid op papier iets anders is dan in praktijk. Zo was ik een keer de enige op site toen er een aantal

trucks gelost moesten worden. De heftruck-chauffeur was op papier gekwalificeerd, maar wist in praktijk net waar het stuur zat. Wat doe je dan? Op dat moment heb ik besloten dat hij moest stoppen en dat we er een andere partij bij gingen halen. Want ik vond het niet verantwoord.” ■

| Tom de Silva

WILT U UW ERVARINGEN DELEN IN NINA AT WORK? GRAAG!

NINA@boskalis.com